

[Jørgen Tved]

som helst grund til, at vi skal have noget af dette militære isenkram overhovedet. Og jeg synes absolut ikke, at der er nogen som helst grund til, at Danmark skal producere noget sådant.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg siger tak for tilslutningen. Den overraskede mig ikke, for det beslutningsforslag, der blev vedtaget i maj, have jo tilslutning fra mange her i Tinget.

Jeg mener også, at det er lykkedes at skrive et lovforslag, der er bedre end den tidligere lov, det lever mere op til tiden og er formet på en bedre måde, og jeg er da også taknemmelig for, at alle har givet udtryk for, at Justitsministeriet har udformet lovforslaget helt igennem i overensstemmelse med den folketingsbeslutning, der blev vedtaget.

Der er jo enkelte modstandere. At Fælles Kurs er modstander af det, kunne man forvente, med hele deres principielle holdning. Fru Ebba Strange anerkendte, at vi havde udformet lovforslaget i overensstemmelse med beslutningen, men ønskede nogle væsentlige ændringer, altså tilbage, forstod jeg, til det oprindelig fremsatte beslutningsforslag.

Til fru Pia Kjærsgaard skal jeg blot sige, at de indvendinger, fru Pia Kjærsgaard fremsatte, nok er indvendinger imod dette lovforslag, men jo i lige så høj grad må være indvendinger imod bestående lov. Altså, fru Pia Kjærsgaard har en anden opfattelse af, under hvilke omstændigheder man må producere og eksportere våben, end den, der er gældende her i landet i dag.

For hr. Winther har jo ret i, at vi har en ret skrap lov her i landet sammenlignet med andre lande, og vi behøver ikke gå særlig langt væk for at se, at man dér interesserer sig overordentlig meget både for fremstilling af våben og eksport af våben, og at det er en stor eksportartikel for de pågældende lande. Vore regler er af en sådan art, at man må sige, at vi begrænser våbeneksporten særdeles meget.

Hr. Korneliusen spurgte vedrørende § 1, stk. 2, om der er sket ændringer i forhold til det nuværende, udvidelser eller indsnævninger. Man må vel sige, at der er sket en vis udvidelse med hensyn til anvendelsen af loven, og det vil jo altså sige mulighederne for indgreb, idet radioudstyr, der specielt er konstrueret til militært brug, også vil være omfattet af den nye lov,

hvad det ikke var af den tidligere lov. Jeg synes, det er rimeligt at inddrage det under loven, når man tænker på den betydning, som dette materiel kan have i krigstilfælde.

Så nævner hr. Korneliusen videre, også vedrørende § 1, om man kunne undvære § 1, stk. 2, der taler om jagtvåben og lignende, som man holder udenfor. Nu har vi selvstændige love vedrørende jagtgeværer og geværer til sportsbrug, og det synes jeg i sig selv bevirker, at de ikke skal inddrages under denne lov, men dertil kommer, at vi selvfølgelig også skal tænke på den administration, der følger af en sådan lov, om det da vil være rimeligt også at medinddrage disse våben i et lovforslag af denne karakter.

Må jeg blot sige vedrørende fortolkningen af loven til hr. Bernhard Baunsgaard, der var inde på, at flertallet havde fortolket loven på en anden måde, men i øvrigt var enig i, at lovforslaget var udformet i overensstemmelse med beslutningsforslaget, at jeg ikke synes, man kan gøre den op i, om eventuelt et flertal siger ét og andre siger noget andet. Jeg mener, at det fortolkningbidrag, som Udenrigsministeriet gav os i maj måned, er et meget klart fortolkningsbidrag, som man var bekendt med i Folketinget, da vi vedtog beslutningsforslaget. Jeg mener, at dette fortolkningsbidrag stensikkert angiver, hvad det er, det drejer sig om.

Spørgsmålet, om man skal udvide loven, har jeg jo ikke taget stilling til i forbindelse med selve lovforslaget, fordi jeg mente, det var rigtigst helt igennem at følge det beslutningsforslag, der var vedtaget. Når jeg har rejst det, skyldes det de begrundelser, som ikke mindst hr. Helge Adam Møller har nævnt. Det er også en lidt mærkelig stilling, synes jeg, vi kommer i, hvis vi i forbindelse med et samarbejde med andre NATO-lande eller ved indgåelse af kompensationsaftaler skal være forhindret i at opnå den tekniske viden, som vi kan have stor interesse i, hvis der er en lille andel i en virksomhed, der er og kan betragtes som udenlandsk kapital.

For en del år siden gennemførte det danske forsvar et køb af Drakenfly fra Sverige. Det var vel første gang, vi havde egentlige kompensationsaftaler, hvad vi også fik senere ikke mindst i forbindelse med købet af F-16. Jeg synes nok, det havde været en lidt mærkelig situation dengang i forbindelse med kompensationsaftalerne, hvis en dansk virksomhed ikke kunne komme til at eksportere til Sverige, fordi der var et